

บันทึกการเล่าเรื่อง

กิจกรรมถ่ายทอดความรู้ : ชุมชนนักปฏิบัติ (CoP) กลุ่ม ชุมชนคนวิชาการ

เรื่อง เสน่ห์อาเซียน ตอน เยือนถิ่นกัมพูชา

วันที่ 12 เดือน กันยายน พ.ศ.2556

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
ผศ.ดร.ณรงค์ โพธิ์พุกขานันท์	ราชอาณาจักรกัมพูชา สมาชิกอาเซียน ปี พ.ศ.2542 (ลำดับที่ 10) เป็นแหล่งอารยธรรมและราชธานีของอาณาจักรขอมโบราณที่ยิ่งใหญ่ ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 13 - 16 แล้วล่มสลายไป คงเหลือหลักฐานปรากฏในรูปปราสาทหินโบราณจำนวนกว่า 1,700 ปราสาทกระจายอยู่ทั่วไป โดยมีปราสาทนครวัด (Angkor Wat) และกลุ่มปราสาทในนครธม (Angkor Thom) ซึ่งเป็น 1 ใน 7 สิ่งมหัศจรรย์ของโลก เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก ความเป็นมา (Background) งานการจัดการความรู้ (KM) คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้จัดกิจกรรมการบูรณาการเรียนการสอนสู่อาเซียน เพื่อตระหนักในเรื่องการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 คณะศิลปศาสตร์ ได้เปิดการเรียนการสอนรายวิชาอาเซียนศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 เป็นต้นมา และได้เตรียมความพร้อมในการจัดตั้งศูนย์อาเซียนศึกษาขึ้น เพื่อเป็นศูนย์รวบรวมข้อมูลสำคัญและเป็นหน่วยงานบริการความรู้แก่นักศึกษาและประชาชนทั่วไป งานจัดการความรู้จึงได้จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียนขึ้นในวันที่ 12 กันยายน 2556 ณ ห้องประชุมอาคาร 1.ลักษณะทางกายภาพ ประเทศกัมพูชา หรือชื่อทางการว่า “ราชอาณาจักรกัมพูชา Kingdom of Cambodia” เป็นประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีพรมแดนทางทิศใต้จรดกับอ่าวไทย ทางทิศตะวันตกติดกับประเทศไทย ทางทิศเหนือติดกับประเทศไทยและลาว ทางทิศตะวันออกติดกับเวียดนาม กัมพูชาเป็นอดีตประเทศอาณานิคมของฝรั่งเศสในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพียงประเทศเดียวเท่านั้นที่มีการปกครองด้วยระบอบราชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ¹ ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนโรดม พรหมบริรักษ์ (นังกองคร่าชาวดี) (2403-2447) กัมพูชาพ้นจากความเป็นประเทศราชของสยาม และกลายเป็นรัฐในอารักขาของฝรั่งเศสเมื่อ พ.ศ. 2406 ภายหลังกัมพูชาได้รับเอกราชจากฝรั่งเศสโดยสมบูรณ์ เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน ค.ศ.1953 (พ.ศ. 2496) ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนโรดม สีหนุ (2484-2498) ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองการปกครองชนิดที่เรียกว่าเป็นการพลิกฟ้าพลิกแผ่นดินหลายครั้ง กล่าวคือ ปี 1970 เกิดการรัฐประหารเปลี่ยนการปกครองจากราชาอาณาจักรไปสู่ “ระบอบสาธารณรัฐ” ปี 1975 เปลี่ยนเป็น “ระบอบคอมมิวนิสต์ลัทธิเหมา” ปี 1979 เปลี่ยนเป็นระบอบ “สังคมนิยมแบบเวียดนาม”	ราชอาณาจักรกัมพูชา ที่ตั้ง : ทิศใต้จรดกับอ่าวไทย ทางทิศตะวันตกติดกับประเทศไทย ทางทิศเหนือติดกับประเทศไทยและลาว ทางทิศตะวันออกติดกับเวียดนาม พื้นที่ : 181,035 ตารางกิโลเมตร เมืองหลวง : พนมเปญ ประชากร : ประมาณ 16 ล้านคน ภาษา : ภาษาราชการคือ ภาษาเขมร ศาสนา : พุทธ การปกครอง : ระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญ ประมุข : พระมหากษัตริย์ปัจจุบันคือ พระบาทสมเด็จพระบรมนาถนโรดม สีหนุ ผู้นำรัฐบาล : นายกรัฐมนตรี คือนายสมเด็จจ็อมมา เสนาบดีเดโชฮุน เซน สกุลเงิน : เรียล (Riel)

ปี 1989 เริ่มเปลี่ยนกลับสู่ “ระบบตลาด” และ

ปี 1993 รัฐธรรมนูญได้กำหนดให้ประเทศกัมพูชาเป็น “ราชอาณาจักร” มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย ใช้ระบบเศรษฐกิจอาศัยกลไกการตลาดเสรีต่อเนื่องมาทุกวันนี้

กัมพูชาในฐานะอาณานิคมของฝรั่งเศส กล่าวได้ว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระยะเวลา 30 ปีเศษที่ผ่านมา ทำให้คนส่วนมากโดยเฉพาะผู้ที่ไม่เคยเข้ามาทำงาน หรือเข้ามาประกอบธุรกิจมีความมั่นใจเพียงพอที่จะกล่าวหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปทางด้านเศรษฐกิจ การค้าและสังคมในปัจจุบัน

1.ธงชาติประเทศราชอาณาจักรกัมพูชา

ธงชาติมีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ผืนธงแบ่งตามแนวยาวเป็น 3 ริ้ว โดยริ้วกลางนั้นเป็นพื้นสีแดง มีรูปปราสาทหินนครวัดสามยอดสีขาวอยู่ตรงกลาง ริ้วที่อยู่ด้านนอกทั้งสองด้านนั้นกว้างริ้วละ 1 ส่วน พื้นสีน้ำเงิน ความหมายของสัญลักษณ์ในธงนั้นสะท้อนถึง 3 สถาบันหลักของประเทศ ดังปรากฏในคำขวัญประจำชาติว่า "ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์" พื้นสีแดง มีความหมายถึงชาติ ปราสาทนครวัดสีขาว หมายถึงสันติภาพและศาสนา ซึ่งเดิมมีรากเหง้าจากศาสนาพราหมณ์-ฮินดู และได้เปลี่ยนแปลงมาเป็นพระพุทธศาสนาในปัจจุบัน สีน้ำเงินนั้นหมายถึงสถาบันพระมหากษัตริย์ ส่วนเพลงชาติกัมพูชาชื่อเพลง “นาคราช”

2.ตราแผ่นดินประเทศราชอาณาจักรกัมพูชา

ตราแผ่นดินของกัมพูชาเป็นรูปฉลองพระองค์ครุยคลุมพานแว่นฟ้า อัญเชิญพระแสงขรรค์และเครื่องหมายอุณาโลม ภายใต้พระมหามงกุฎเปล่งรัศมี มีลายช่อต่อออกมาจากกรรเจียกจรทั้งสองข้าง

3.ระบอบการปกครอง : ประชาธิปไตยแบบรัฐสภา โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญ

4.พระประมุข : คือ พระบาทสมเด็จพระบรมนาถนโรดม สีหมุนี (His Majesty Preah Bat Samdech Preah Boromneath Norodom Sihamoni) เสด็จขึ้นครองราชย์เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2547

5.นายกรัฐมนตรี คือ สมเด็จอัครมหาเสนาบดีเดโช ฮุน เซน (Samdech Hun Sen)

6. ที่ตั้ง : กัมพูชาตั้งอยู่กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีพรมแดนทิศเหนือติดกับประเทศไทย (จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ สุรินทร์ และบุรีรัมย์) และ ทิศตะวันออกติด เวียดนาม ทิศตะวันตกติดประเทศไทย (จังหวัดสระแก้ว จันทบุรี และตราด) และทิศใต้ติดอ่าวไทย

7.พื้นที่ : มีพื้นที่ทั้งหมด 181,035 ตารางกิโลเมตร หรือมีขนาดประมาณ 1 ใน 3 ของประเทศไทย ขนาดกว้าง 500 กิโลเมตร ยาว 450 กิโลเมตร เส้นเขตแดนโดยรอบประเทศยาวประมาณ 2,000 กิโลเมตร โดยมีเส้นเขตแดนติดต่อกับประเทศไทยยาว 798 กิโลเมตร

8.เมืองหลวง : กรุงพนมเปญ(Phnom Penh)

9.ประชากร : ประมาณ 16 ล้านคน (ปี 2556) ประกอบด้วย ชาวเขมรร้อยละ 94 ชาวจีนร้อยละ 4 และอื่น ๆ อีกร้อยละ 2

10.ภูมิอากาศ : ร้อนชื้น มีฤดูฝนยาวนาน อุณหภูมิโดยเฉลี่ย 20 - 36 องศาเซลเซียส

11.ภาษา : ภาษาเขมรเป็นภาษาราชการ ส่วนภาษาที่ใช้โดยทั่วไป ได้แก่ อังกฤษ ฝรั่งเศส เวียดนาม จีน และไทย

12.ศาสนา : รัฐธรรมนูญกัมพูชาบัญญัติให้ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ นิกายเถรวาท และศาสนาอื่นๆ อาทิ ศาสนาอิสลามและศาสนาคริสต์

13.หน่วยเงินตรา : เงินเรียล (Riel : KHR) อัตราแลกเปลี่ยน 4,000 เรียลเท่ากับ 1 ดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 103 เรียล เท่ากับ 1 บาท

14.ดอกไม้ประจำชาติ : ดอกลำดวน (Rumdul)

15.สัตว์ประจำชาติกัมพูชา : กรูปรี (พบได้ทางเหนือของกัมพูชา ทางใต้ของลาว ทางตะวันตกของเวียดนาม และทางตะวันออกของไทย) แต่ปัจจุบันน่าจะสูญพันธุ์ไปแล้ว

16.เศรษฐกิจ : กัมพูชาเป็นประเทศเกษตรกรรม

17.วันชาติกัมพูชา 9 พฤศจิกายน (เป็นวันได้รับเอกราชเมื่อ ปี ค.ศ. 1953)

18.วันสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทย : 19 ธันวาคม 2493

2.บุคคลสำคัญ/วีรบุรุษ

1. พระบาทสมเด็จพระนโรดม สีหนุ (โนโรด็อมสีหนุ)² อดีตพระมหากษัตริย์แห่งราชอาณาจักรกัมพูชา ทรงเป็นกษัตริย์แห่งกัมพูชา ประมุขแห่งรัฐกัมพูชา และนายกรัฐมนตรีแห่งกัมพูชาหลายสมัยกระทั่งบันทึกสถิติโลกกินเนสส์ได้บันทึกไว้ว่าพระองค์ทรงเป็นนักการเมือง ที่ทรงดำรงตำแหน่งทางการเมืองมากมายที่สุดในโลก (The world's greatest variety of political offices)

2.พระบาทสมเด็จพระบรมนาถ นโรดม สีหมุนี (โนโรด็อม เสี่ยหะโมนี) พระมหากษัตริย์แห่งราชอาณาจักรกัมพูชา (ราชวงศ์วรมัน (ราชสกุลนโรดม) ทรงเป็นพระราชโอรสในพระบาทสมเด็จพระนโรดม สีหนุ ก่อนที่คณะที่ปรึกษาราชบัลลังก์ลงมติเอกราชให้พระองค์เสด็จขึ้นครองราชย์ เมื่อ 14 ตุลาคม พ.ศ.2547

3.สมเด็จพระอัครมหาเสนาบดีเดโช ฮุน เซน (Samdech Hun Sen) นายกรัฐมนตรีแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีหลาย (เข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีกัมพูชาครั้งแรก ในยุคสาธารณรัฐประชาชนกัมพูชา)

สมเด็จพระฮุน เซน ได้รับการศึกษาในระบบน้อยมาก เพราะเติบโตมาในท่ามกลางสงคราม เรียนชั้นประถมศึกษาที่บ้าน เข้ากรุงพนมเปญ เรียนต่อชั้นประถมปลายที่โรงเรียนอินทราเทวี (Indra Devi) ที่วัดนาควาน (Neakvoan) เป็นเด็กก๊วต ภายใต้การดูแลของสมภารที่ชื่อ “ม่ง ฤทธิ”

3.ข้อมูลพื้นฐานการเมืองการปกครอง

ราชอาณาจักรกัมพูชา แบ่งเขตการปกครองเป็น 20 จังหวัด (เรียกว่า เขต) กับอีก 4 กรุง (1.บันเตียเมียนเจย 2.พระตะบอง 3.กำปงจาม 4.กำปงชนัง 5.กำปงสปี 6.กำปงธม 7.กำปอต 8.กันดาล 9.เกาะกง 10.แกบ 11.กระเจะ 12.มณฑลคีรี 13.อุดรมิชัย 14.โพลิน 15.พนมเปญ 16.สีหนุวิลล์; กำปงโสม 17.พระวิหาร 18.โพธิสัตว์ 19.เปรยแวง 20.รัตนคีรี 21.เสียมราฐ 22.สตึงแตรง 23.สวายเรียง 24.ตาแก้ว) โดยแต่ละจังหวัดหรือกรุง จะมีผู้ว่าราชการจังหวัดหรือกรุงกับรองผู้ว่าฯ อีก 7 – 9 คน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามวาระของรัฐบาล (5 ปี) เป็นผู้ปกครอง ทั้งนี้จังหวัดจะแบ่งเขตการปกครองย่อยเป็นอำเภอ และตำบล (เรียกเป็น “สะร็อก” และ “คุ่ม”) ขณะที่กรุงจะแบ่งเขตการปกครองย่อยเรียกเป็น “คาน” และ “สังกัต” ทั้งนี้หมู่บ้านหนึ่งๆ ซึ่งเป็นชุมชนย่อยลงไปจะเรียกว่า “ภูมิ”

รัฐสภาของกัมพูชาเป็นสภาคู่ ประกอบด้วย สภาผู้แทนราษฎร (National Assembl) ซึ่งรัฐธรรมนูญกำหนดให้มีสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่า 120 คน มาจากการเลือกตั้งทั่วไปโดยทางตรงและลับ มีวาระ 5 ปี ปัจจุบันมีสมาชิก 123 คน และมีสมเด็จพระนโรดม รณฤทธิ์ เป็นประธานรัฐสภา กับวุฒิสภา (Senate) ที่มีสมาชิกมากที่สุดไม่เกินกึ่งหนึ่งของสภาผู้แทนราษฎร มาจากการแต่งตั้งโดยพระมหากษัตริย์ 2 คน เลือกจากพรรคการเมืองที่ได้เสียงข้างมากมีวาระ 6 ปี (ปัจจุบันมีสมาชิก 61 คน) และมีสมเด็จพระเจีย ซิม เป็นประธานวุฒิสภา

พรรคการเมืองในราชอาณาจักรกัมพูชาที่สำคัญมี 1) พรรคประชาชนกัมพูชา (CPP ; Cambodian People Party) 2)พรรคพุนซินเป็ค (FUNCINPEC ; National United Front for an Independent, Neutral, Peaceful and Cooperative Cambodia) และ 3) พรรคสม รังสี (SRP ; Sam Rainsy Party)

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของกัมพูชา ใช้ระบบแบ่งเขตแล้วเลือกตามบัญชีรายชื่อของพรรคการเมือง ในสัดส่วนประชากร 100,000 คนต่อสมาชิกสภา 1 ที่นั่ง ทั้งนี้ ชาวกัมพูชาอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี จึงมีสิทธิลงคะแนน โดยผู้ที่ได้สัญชาติกัมพูชาโดยการเกิดอายุไม่ต่ำกว่า 25 ปี และ 40 ปี เท่านั้น จึงมีสิทธิรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาตามลำดับ

4.ลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรม

ในวัฒนธรรมเขมรถือว่าศิระจะเป็นของสูง การสัมผัสศิระหรือหันเท้าไปทางศิระจึงไม่สุภาพ การทักทายจะใช้ “ซัมเปียะห์” ที่คล้ายการไหว้ของไทย การสบตากับผู้สูงอายุถือว่าไม่สุภาพ

1. การศึกษาของกัมพูชา

การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและเศรษฐกิจสังคม นำไปสู่การปฏิรูปด้านการศึกษาของกัมพูชาก่อนปี พ.ศ.2518 ประเทศไทยยึดระบบการศึกษาแบบฝรั่งเศสซึ่งให้มีการศึกษาภาคบังคับ 13 ปี (6+4+2+1) ภายหลังปี พ.ศ. 2522

กระทรวงศึกษาธิการใช้ระบบการศึกษาแบบ 10 ปี (4+3+3) และต่อมาได้ขยายเป็นแบบ 11 ปี และใช้สืบเนื่องจากปี พ.ศ. 2529 - 2539 กระทรวงศึกษาธิการ ยังคงดำเนินการพัฒนาระบบการศึกษา มีการปฏิรูปหลักสูตร มีการพัฒนาตำราเรียนใหม่ และนำเทคนิคการสอนใหม่ๆ มาให้กับครูเพื่อเตรียมสำหรับการนำระบบการศึกษาแบบ 12 ปีมาใช้ (6+3+3) ในปีการศึกษา 2539 - 2540 โดยระบบใหม่นี้

จะแบ่งเป็นการศึกษาก่อนประถมศึกษา 3 ปี ประถมศึกษา 6 ปี

มัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี มัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี

และระดับอุดมศึกษา 4-7ปี ส่วนการจัดการศึกษาด้านอาชีวะและเทคนิคจัดให้ตั้งแต่ 1 ปี ไปจนถึง 3-5ปี

การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษานี้ บางสถาบันการศึกษาอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงเกษตรสาธาณสุข หรือแรงงานการจัดการศึกษานอกระบบจะเน้นการฝึกทักษะให้กับประชาชน

สถาบันการศึกษาที่เก่าแก่และใหญ่ที่สุดของประเทศกัมพูชา คือมหาวิทยาลัยพนมเปญ ตั้งอยู่ที่กรุงพนมเปญ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาที่เก่าแก่และใหญ่ที่สุดของประเทศกัมพูชา ก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ.1960 เป็นสถาบันที่เปิดสอนทางด้าน วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ

2 ชุดประจำชาติ ของกัมพูชาคือ**ผ้าซัมปอต (Sompot)** มีทั้งที่เป็นผ้าฝ้ายและผ้าไหม มีหลายแบบ ถ้าเป็นผ้าที่ใช้ใน โอกาส พิเศษจะใช้เส้นใยพื้น เมืองทอ ถ้าใช้ในชีวิตประจำวันจะใช้วัสดุราคาไม่สูงซึ่งจะส่งมาจากประเทศ ญี่ปุ่น นิยมทำ ลวดลายตามขวาง ถ้าเป็นชนิดหูลหูลจะทอด้ายเงินและด้ายทอง

อาหารกัมพูชา หรือ อาหารเขมร ส่วนมากมีความคล้ายคลึงกับอาหารของเพื่อนบ้าน เช่นประเทศไทยและเวียดนาม ที่มีประวัติศาสตร์ร่วมกันในการเป็นอาณานิคมฝรั่งเศสในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นอกจากนี้ยังได้รับอิทธิพลจากอาหารจีนและ ฝรั่งเศสที่เคยมีอิทธิพลต่อกัมพูชาในประวัติศาสตร์ อาหารประเภทแกงหรือที่เรียกว่ากะหรี แสดงร่องรอยของอิทธิพลทาง วัฒนธรรมจากอาหารอินเดีย กว๋ยเตี่ยวเส้นหลายรูปแบบแสดงอิทธิพลของอาหารจีน กะทิเป็นส่วนผสมหลักของแกงกะหรีเขมร และของหวาน

ขนมปังฝรั่งเศสเป็นอาหารที่ได้รับอิทธิพลจากยุคอาณานิคม ซึ่งชาวกัมพูชามักจะกินกับปลากระป๋องหรือไข่ กาแฟปรุงร ด้วยนมข้นหวาน เป็นอาหารเช้าของชาวกัมพูชาในกัมพูชา ช่วงเวลา 05.00 น. เป็นต้นไป

3 อาหารประจำชาติของกัมพูชา คือ**อาม็อก (Amok)** อาหารยอดนิยมของกัมพูชา ลักษณะคล้ายห่อหมกของ ไทย โดยมากแล้วนิยมปรุงเนื้อปลาลวกด้วยพริกเครื่องแกงและกะทิ แล้วทำให้สุกโดยการนำไปนึ่ง บางตำรับอาจใช้เนื้อไก่หรือ หอยแทน

นอกจากอาม็อก อาหารประจำชาติกัมพูชาแล้ว ยังมีอาหารยอดนิยมอื่นของกัมพูชา อีกหลายอาทิ **สตูว์ไก่เขมร (Ragu sach moan)** สตูว์ไก่เขมรได้รับอิทธิพลจากฝรั่งเศส มีรสชาติอร่อยและทำง่าย เป็นหนึ่งในอาหารที่ได้รับความนิยมใน โอกาสใหญ่ เช่นงานแต่งงาน หรืองานเลี้ยงรวมญาติ

Anksomchrook(ขรุค) ขาวต้มมัด/มัด ใส่หมูและถั่ว(คล้ายไส้ขนมเทียน) และอีกอย่างขอแนะนำคือ**Katievchar กวยเตี่ยวผัด** (เส้นทำจากแป้งข้าว)

4 ภาษาเขมรและการสื่อสาร

ภาษาเขมร (ភាសាខ្មែរ) เป็นหนึ่งในภาษาหลักของภาษากลุ่มออสโตรเอเชียติก และได้รับอิทธิพลมาจากภาษา สันสกฤต และภาษาบาลี พอสมควร ซึ่งอิทธิพลเหล่านี้ มาจากอิทธิพลของศาสนาพุทธ และศาสนาฮินดู ต่อวัฒนธรรมของชาว เขมร ในขณะที่อิทธิพลอื่นๆ เช่น จากภาษาไทย และภาษาลาว เป็นผลมาจากการติดต่อกันทางด้านภาษา และความใกล้ชิดกัน ในทางภูมิศาสตร์กัมพูชามีภาษาพูดและภาษาเขียนที่เป็นของตัวเองจัดว่าเป็นภาษาโบราณภาษาหนึ่ง และมีอิทธิพลต่อ ภาษาไทยอย่างมาก เช่นคำราชาศัพท์ของไทยเรามาจากคำเขมร นอกจากนี้ยังใช้ภาษาฝรั่งเศสควบคู่ไปกับภาษาประจำชาติ

ภาษาประจำชาติของกัมพูชาคือ **ภาษาขแมร์** พยัญชนะ สระ การประสมคำ และรูปประโยคจะคล้ายคลึงกับ ภาษาไทย จะแตกต่างกันที่เห็นชัดเจนคือ วิธีการออกเสียงซึ่งของไทยจะเน้นเสียงตัวสะกด ขณะที่กัมพูชาจะไม่ค่อยออกเสียง ตัวสะกด และเสียงสระจะผันตามเสียงพยัญชนะซึ่งมี 2 ฐานคือ โโฆษะ กับ อโโฆษะ หรือเสียงใหญ่กับเสียงเล็ก เช่น คำตามรูป พยัญชนะและสระสะกดว่า “การงาน” ไทยอ่านว่า “กาน – งาน” กัมพูชาจะอ่านว่า “กา – เจีย “อักษร “ก” เป็นพยัญชนะ โโฆษะเสียงใหญ่ สระเสียงคงรูป แต่อักษร “ง” เป็นอโโฆษะ เสียงเล็ก สระจะผันตามพยัญชนะ พยัญชนะขแมร์มี 32 ตัว สระมี

กัมพูชามีความใกล้ชิดกับชนชาติต่างๆ มาก การเข้ามาค้าขายของชาวจีน การกลับประเทศของผู้ลี้ภัยสงคราม ไม่ว่าจากประเทศที่มีชายแดนติดกัน หรือจากอเมริกา ฝรั่งเศส ออสเตรเลีย รวมทั้งการได้รับความช่วยเหลือในรูปทุนการศึกษาในด้านต่างๆ จำนวนมาก และอาจจะประกอบกับการให้ความสำคัญต่อการมีทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศ ทำให้เกิดการเมืองข้าราชการ พ่อค้า และประชาชนชั้นกลางขึ้นมา จะพูดและฟังภาษาอื่นนอกเหนือจากภาษาแม่ได้ดี โดยทางธุรกิจการค้าจะมีภาษาจีนแต้จิ๋ว จีนกลาง และอังกฤษเป็นสำคัญ

ระบบการสื่อสารในประเทศกัมพูชาและการเชื่อมต่อนอกประเทศในปัจจุบันถือได้ว่าเป็นประเทศที่เปิดเสรีระบบโทรคมนาคม ทำให้มีเครือข่ายการสื่อสารที่ครบถ้วนสมบูรณ์และแข่งขันกันมากประเทศหนึ่ง หากเทียบขนาดตลาด 13.8 ล้านคนกับผู้ให้บริการโทรศัพท์มีสายและไร้สายรวม 6 ราย และผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต 3 ราย

5 ศาสนา ศิลป วัฒนธรรม

จากการที่พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ เพราะมีผู้นับถือพระพุทธศาสนา 95% ทำให้ประเพณีศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิตการปฏิบัติต่างๆ ของประชาชนชาวกัมพูชาจะสอดคล้องใกล้เคียงกับประเทศไทยเป็นอย่างมาก อาทิผู้สูงอายุจะเข้าวัดฟังธรรม เมื่อมีงานบุญทางพระพุทธศาสนาตามประเพณี ประชาชนหนุ่มสาวและเด็กจะร่วมแรงช่วยเหลือจัดการงานอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้จะมีงานบุญประเพณีที่สำคัญทางพระพุทธศาสนาตามจันทรคติเช่นเดียวกับประเทศไทยเป็นวันหยุดราชการ ได้แก่ วันมาฆบูชา, วันปีใหม่เขมร (Khmer New Year) ซึ่งตรงกับวันสงกรานต์จะหยุดราชการในวันที่ 14 – 16 เมษายนทุกปี, วันวิสาขบูชา (Veksa day) วันสารทเขมรซึ่งตรงกับ วันแรม 15 ค่ำ เดือน 10 (ชาวกัมพูชาเรียกว่างานวันปรอจุมเบน , Pchum Ben day) โดยจะหยุดราชการ 3 วัน ตั้งแต่วันแรม 14 ค่ำ เดือน 10 - ขึ้น 1 ค่ำ เดือน 11 และงานวันลอยกระทง (Water Festival) ชาวกัมพูชาเรียกว่างาน “บุญอมตูก” หรือ “งานแข่งเรือ” เพราะจะมีเรือจากจังหวัดต่างๆมาแข่งฝีพายกันหน้าพระบรมมหาราชวัง จะหยุดราชการ 3 วัน ตั้งแต่วันขึ้น 14 ค่ำ เดือน 12 ถึงวันแรม 1 ค่ำ เดือน 1 (ตรงกับวันลอยกระทงของไทยและสิ้นสุดเทศกาลกฐิน) นอกจากนี้จะเป็นวันหยุดนักขัตฤกษ์ในโอกาสต่างๆ ประกอบด้วย

วันที่ 7 มกราคม	เป็นวันปลดปล่อยกัมพูชาจากเขมรแดง
วันที่ 8 มีนาคม	เป็นวันสตรีสากล
วันที่ 1 พฤษภาคม	เป็นวันแรงงาน
วันแรกนาขวัญ	ตรงกับวันแรม 4 ค่ำ เดือน 6
วันที่ 1 มิถุนายน	เป็นวันเด็กสากล
วันที่ 24 กันยายน	เป็นวันรัฐธรรมนูญ
วันที่ 29 ตุลาคม	เป็นวันขึ้นครองราชย์
วันที่ 9 พฤศจิกายน	เป็นวันรับอิสระภาพจากฝรั่งเศส
วันที่ 10 ธันวาคม	เป็นวันสิทธิมนุษยชนสากล

กล่าวโดยสรุป ศาสนา ศิลป วัฒนธรรมและประเพณีของชาวกัมพูชาและชาวไทยจะใกล้เคียงกันในทุกเรื่อง เมื่อพิจารณาถึงภาษา ถ้อยคำ พยัญชนะ สระ ตัวอักษร คำศัพท์ต่างๆ ตลอดจนคำสนทนาต่างๆ ซึ่งที่ผ่านมาได้ถูกหยิบยืมแลกเปลี่ยนใช้สับเนื่องกันมาและตกค้างในแต่ละฝ่ายจำนวนหนึ่ง อาทิ คำว่า “ปวดกะบาล” คนไทยกล่าวว่า “ปวดหัว” หรือคำว่า “โตเล ساب” ก็คือ “ทะเลสาบ” เป็นต้น

เนื่องจากตลอดระยะเวลา 30 ปีก่อนที่เขมรทั้ง 4 ฝ่ายจะลงนามในสัญญายุติข้อขัดแย้งทางการเมืองระหว่างกัน (The Agreement on a Comprehensive Political Settlement of the Cambodian Conflict) เมื่อวันที่ 23 ตุลาคม 2534 ชาวกัมพูชาต้องรบราฆ่าฟันกันเอง ทั้งที่เกิดจากการขัดแย้งกันภายในและมูลเหตุชักจูงจากภายนอก ได้ทำให้ผู้มีการศึกษา ปัญญาชนและประชาชนจำนวนมากต้องล้มตาย ที่ยังมีชีวิตรอดอยู่ในเวลานั้น ต่างคำนึงแต่จะหนีตาย เป็นผู้ลี้ภัยสงครามกระจ่ายไปในประเทศต่างๆ ทั้งไทย อเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส กล่าวได้ว่าเกิดสภาพบ้านแตกสาแหรกขาดทั่วหัวระแหง ผู้ที่มีชีวิตในช่วงนั้น เคยเปรียบให้ฟังว่า “มีถนนก็ไม่มีคนเดิน มีบันไดก็ไม่มีคนขึ้น” การศึกษาและสังคมขาดการพัฒนาไปช่วงหนึ่ง นายกรัฐมนตรีสมเด็จ ฮุน เซน กล่าวในโอกาสเปิดการประชุมชี้แจงนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลต่อประชามณานาชาติ เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2548 ณ โรงละครจตุรมุข กรุงพนมเปญ ตอนหนึ่งระบุว่า “ตลอดระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา(นับจากปี

1991) กัมพูชาได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ไม่เพียงแต่การเมืองและความมั่นคง ยังรวมถึงด้านสังคมและเศรษฐกิจ หลายท่านอาจจะไม่ทราบว่า เมื่อ 2 ทศวรรษที่แล้ว หลังการล่มสลายของระบอบการปกครองเขมรแดง (ปี 1979) ช่วงนั้นในกรุงพนมเปญมีผู้อยู่อาศัยและทำงานอยู่เพียง 70 คน แต่เวลานี้มีชาวกัมพูชามากกว่า 1 ล้านคนทำงานและยังชีพอยู่ในเมืองหลวง (ในอดีต) ที่เคยได้รับการยกย่องว่าเป็น เพชรแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในช่วงทศวรรษที่ 1960 ก่อนที่จะเกิดสงคราม”

ด้านประชากรกัมพูชา พบว่าจังหวัดที่มีประชากรมากกว่า 1 ล้านคน ได้แก่ กัมปงจาม กรุงพนมเปญ กันดาล พระตะบองและไพรเวง จังหวัดที่มีประชากร 500,000–1,000,000 คน ได้แก่ จังหวัดตาแก้ว เสียมราฐ กัมปอต กัมปงธม กัมปงสปีอ กัมปงชนัง สวายเลียงและบันเตียเมียนจย

6 เทศกาลประเพณีที่สำคัญ “เทศกาลน้ำ”

เป็นเทศกาลสำคัญ เรียกว่า บุญอมตูก (Bon Om Tuk / ពិធីបុណ្យអុំទូក) จะเกี่ยวข้องกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวกัมพูชา เป็นเทศกาลประจำปีของชาวกัมพูชา โดยจะมีการเฉลิมฉลองด้วยการแข่งเรือยาว การแสดงพลุดอกไม้ไฟ และขบวนพาเหรด บริเวณทะเลสาบ "โตนเลสาบ" เทศกาลน้ำนี้ คล้ายประเพณีลอยกระทงของไทย โดยประเพณีนี้ จัดขึ้นเพื่อเป็นการระลึกถึงบุญคุณ และแสดงความขอบคุณต่อแม่น้ำโขง และทะเลสาบ (โตนเลสาบ) ที่นำความอุดมสมบูรณ์มาสู่ชาวกัมพูชา เพราะน้ำในแม่น้ำโขงเมื่อขึ้นสูง จะไหลไปที่ทะเลสาบ เนื่องจากในช่วงปลายฤดูฝนในเดือนพฤศจิกายน น้ำในทะเลสาบลดต่ำลง ทำให้น้ำไหลลงกลับสู่ลำน้ำโขงอีกครั้ง ชาวกัมพูชาจะร่วมกันลอยทุ่นที่ประดับด้วยดวงไฟไปตามแม่น้ำโขง

ระบำอัสรา (apsara dance) เป็นประเพณีที่สำคัญของประเทศกัมพูชา ซึ่งเกิดได้จากภาพจำหลักของนางอัปสรทั้งหลายที่ปรากฏบนปราสาทหินในประเทศกัมพูชา โดยเฉพาะภาพจำหลักนางอัปสรที่นครวัด โดยภาพจำหลักรอบๆปราสาทนครวัดเป็นรูปนางอัปสรรำรำในท่าทางที่ต่าง ๆ กัน ย่อมแสดงให้เห็นถึงศิลปะการรำรำของเขมรนั้นมีมายาวนาน เคียงคู่อยู่กับตัวปราสาทที่สง่างาม

ขณะ ที่การแข่งขันเรือ เป็นการรำลึก ถึงเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์สมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ช่วงศตวรรษที่ 12 ในยุคเมืองพระนคร อาณาจักรเขมรที่กำลังรุ่งเรืองมีชัยเหนืออาณาจักรจาม ในการสู้รบทางเรือ

6 เมืองหลวงและเมืองสำคัญ สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ

ในบทความนี้จะสรุปภาพรวมของเมือง มรดกโลก และสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญเท่านั้น เพื่อนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อบูรณาการการเรียนการสอนสู่อาเซียน เป็นการบูรณาการความรู้ประเทศสมาชิกอาเซียนลำดับที่ 10 ราชอาณาจักรกัมพูชา เพื่อนบ้านอาเซียนที่มีความสัมพันธ์อันดีกับราชอาณาจักรไทยมาเป็นเวลานาน จึงขอสรุปภาพรวมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Show and Saw) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.เมืองพระนคร อังกอร์ (Angko)

อังกอร์ (Angko) หรือ นครวัด³ (Angkor Wat) มหาปราสาทนครวัด เป็นโบราณสถานที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีพื้นที่กว้างใหญ่กว่า 400 ตารางกิโลเมตร รวมบริเวณป่าด้วย อุทยานโบราณอังกอร์ (Angko) เป็นที่ตั้งของซากที่เหลือของเมืองหลวงต่าง ๆ ของอาณาจักรเขมร ตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 9-15 (พุทธศตวรรษที่ 14-20) รวมถึงนครวัดนครธม ปราสาทบายอน อันงดงามด้วยการประดับประดาด้วยประติมากรรมมากมาย UNESCO ได้จัดตั้งโครงการอย่างกว้างขวางเพื่อป้องกันสถานที่และบริเวณโดยรอบ

2.นครธม เป็นปราสาทที่สร้างบนพื้นที่กว้างขวางกินอาณาบริเวณ 9 ตารางกิโลเมตร สมัยก่อนคงยิ่งใหญ่มากเพราะมีประตูเมืองและด้านหน้ามีการแกะสลักหินเป็นราวสะพานว่าด้วยเรื่องการกวนเกษียรสมุทร ทั้งฝั่งยักษ์และฝั่งเทวดา ประวัติของนครธมสร้างในสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 เพื่อเป็นเมืองหลวง ใจกลางนครธมคือ ปราสาทที่มีชื่อเสียงคือ ปราสาทบายอน (Bayon)

3.ปราสาทบายอน(Bayon)

4.ปราสาทพระวิหาร (Temple of Preah Vihear)

สถานที่นี้ตั้งอยู่บนเนินสูงซึ่งอยู่เหนือที่ราบของเขมร ชาวกัมพูชาเรียกว่า “เปรี๊ยะ เสีย วิเหียน” ปราสาทนี้สร้างขึ้นเพื่อ

ถวายแด่พระศิวะ ตัววิหารประกอบด้วยแนวอาคารต่อเนื่องเชื่อมโดยระเบียงคด และบันไดที่มีความยาวมากกว่า 800 เมตร และย้อนเวลากลับไปถึงครั้งแรกของคริสต์ศตวรรษที่ 11 (พุทธศตวรรษที่ 16) แม้กระนั้นก็ตีประวัติศาสตร์ที่ซับซ้อน อาจสืบย้อนไปถึงคริสต์ศตวรรษที่ 9 (พุทธศตวรรษที่ 14) เมื่อสถานที่นี้ถูกค้นพบ

สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอื่นๆ

1.กรุงพนมเปญ Phnom penh

พนมเปญเป็นเมืองหลวงแห่ง ราชอาณาจักรกัมพูชา ตั้งอยู่ที่บรรจบกันแม่น้ำที่รู้จักกันว่า “จตุรมุข” คือแม่น้ำโขงเหนือ แม่น้ำโขงใต้ แม่น้ำโตนเลบาเซ “Bassac” และแม่น้ำจิด “โตนเลสาบ” ครั้งหนึ่งพนมเปญเคยได้ชื่อว่า **ไข่มุกแห่งเอเชีย** (เมื่อคริสต์ศตวรรษ 1920 พร้อมกับเมืองเสียมเรียบ /Siem Reap) นับเป็นเมืองที่เป็นเป้าหมายท่องเที่ยวทั้งจากผู้คนในประเทศและจากต่างประเทศ พนมเปญยังมีชื่อเสียงในฐานะที่มีสถาปัตยกรรมแบบเขมรดั้งเดิม เคยได้รับอิทธิพลฝรั่งเศสและผู้คนมี **อัยาศัยดี**

เมืองหลวงของกัมพูชาแห่งนี้อุดมไปด้วยสวนและต้นไม้ขนาดใหญ่ นอกเหนือไปจากบ้านเรือนที่หลงเหลือมาจากยุคอาณานิคมที่ดูเหมือนอยู่ท่ามกลาง เมืองเก่าของฝรั่งเศส บรรยากาศแสนสบายของเมืองที่ห้อมล้อมไปด้วยสายน้ำ จนได้รับการขนานนามว่าเป็น “เมืองท่าแห่งสุดท้ายอันยิ่งใหญ่” ในช่วงหนึ่งทศวรรษที่ผ่านมา มีโรงแรมเกิดขึ้นมากมายเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ ร้านอาหารก็ได้รับการพัฒนาขึ้นจนได้มาตรฐานด้วยเช่นกัน กระนั้นร้านอาหารพื้นเมืองราคาประหยัดก็ยังมีให้เลือกมากมาย

2.พระราชวังหลวงและพระเจดีย์เงิน (พระแก้วมรกต)

พระราชวัง หลวงสร้างขึ้นราวปลายศตวรรษที่ 19 และต้นศตวรรษที่ 20 ตามรูปแบบสถาปัตยกรรมของฝรั่งเศส ผสมกับเขมร แต่การตกแต่งภายในได้รับอิทธิพลมาจากพระบรมมหาราชวังของไทย เขตพระราชวังตอนบนมีพระที่นั่งเทวาวินิจฉัยหรือท้องพระโรงตั้งอยู่ตรงกลาง ผนังด้านในมีภาพจิตรกรรมฝาผนังเรื่องรามเกียรติ์ ท้องพระโรงนี้ใช้เป็นที่จัดงานพระราชพิธีราชาภิเษกกษัตริย์เขมร ส่วนพระเจดีย์เงินซึ่งถูกเรียกขานตามลักษณะการก่อสร้างโดยมีแผ่นพื้นทำจาก แผ่นเงินกว่า 5,000 แผ่นนั้น รู้จักกันในนามวัดพระแก้ว เพราะเป็นที่ประดิษฐานพระแก้วมรกตสมัยศตวรรษที่ 17 และพระพุทธรูปทองที่หล่อด้วยทองคำบริสุทธิ์ประดับด้วยเพชรกว่า 1 หมื่นเม็ด ปัจจุบันบริเวณเขตพระราชฐานเป็นที่ประทับของพระบาทสมเด็จพระนโรดมสีหนุ

3.พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ได้รวบรวมศิลปวัตถุที่พบในกัมพูชาไว้มากมาย อาทิ เทวรูปพระวิฆณุสมัยศตวรรษที่ 6 และ 9 รูปสลักเศียรพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 และรูปหล่อพระนารายณ์บรมมหาราชูปถัมภ์สำริด ขึ้นที่เก่าแก่ที่สุดว่ากันว่ามีอายุย้อนกลับไปถึงช่วงศตวรรษที่ 4 ในยุครุ่งเรืองของนครวัด นอกจากนี้ยังมีการจัดแสดงงานไม้และศิลปะพื้นบ้านของเขมรไว้ด้วย พิพิธภัณฑสถานแห่งชาตินี้สร้างขึ้นในปี 1920 เป็นการผสมผสานสถาปัตยกรรมเขมรกับฝรั่งเศส ผนังที่หนาทึบและเพดานสูงช่วยให้อากาศภายในเย็นแม้จะอยู่ในช่วง **ฤดูร้อน**

4.พิพิธภัณฑสถานหลวง (ตวลซุแลง) และทุ่งสังหาร

อนุสรณ์ แห่งความโหดร้ายของเขมรแดง แต่เดิมสถานที่แห่งนี้เคยเป็นโรงเรียน แต่ถูกใช้เป็นที่พักพิงและสอบสวนนักโทษของเขมรแดง ภายในมีภาพถ่ายของเหยื่อที่ถูกสังหารและอาวุธที่ใช้ในการทรมานจัดแสดงอยู่ ออกจากเมืองไปประมาณ 12 กิโลเมตรจะถึงทุ่งสังหารเจืองไอ ที่ซึ่งเหยื่อของเขมรแดงถูกสังหารและฝังไว้ หลังจากเขมรแดงหมดอำนาจลงในปี 1978 ศพเหล่านั้นถูกขุดขึ้นมาและมีการสร้างสุสานรูปทรงเจดีย์ มีกะโหลกศีรษะของเหยื่อกว่า 8,000 ชิ้นเรียงซ้อนกันอยู่ในกล่องกระจกกลางสุสาน

5.วัดพนม (Wat Phnom)

วัดพนมเป็นวัดที่สำคัญมาก ซึ่งกรุงพนมเปญก็มีที่มาจากวัดแห่งนี้ด้วย ดังมีตำนานพื้นบ้านกล่าวว่า เมื่อราวหกร้อยปีก่อน มีเศรษฐีชาวเขมรผู้หนึ่งชื่อเพ็ญ ได้ไปพบพระพุทธรูปน้ำพัดมาเกยฝั่งหลายองค์ นางมีศรัทธาแก่กล้าในพระศาสนา จึงได้สร้างวัดขึ้นบนยอดเขาที่อยู่ใกล้ๆ กันเพื่อเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปเหล่านั้น แม้เขาภูเขานี้จะสูงเพียง 27 เมตร แต่ก็ถือเป็นเขาที่สูงที่สุดในละแวกนี้ จึงเรียกกันเรื่อยมาว่า "พนมเปญ" แปลว่า "เขายายเพ็ญ"

วัดพนมมีประตูทางเข้าหันออกไปทางตะวันออก ทางขึ้นเป็นบันไดนาค แต่ไม่สูงนัก วิหารใหญ่นั้นสร้างขึ้นใหม่

หลายครั้ง หลังที่เห็นอยู่ในปัจจุบันเป็นของที่สร้างขึ้นในปี 1926 มีภาพจิตรกรรมฝาผนังวาดเป็นเรื่องราวเกียรติ ลานวัดทางทิศใต้มีศาลาเล็กๆ หลังหนึ่ง ใช้ตั้งรูปปั้นยายเพ็ญผู้สร้างวัดนี้

วัดพนมเป็นที่รวมของความเชื่ออันหลากหลาย แม้จะเป็นวัดในพุทธศาสนาสายเถรวาท แต่ก็มีศาลเปรียะโฮ ซึ่งเป็นเทพที่ชาวเวียดนามนับถือกันมากตั้งอยู่ทางตอนบนของวิหาร ขณะที่โต๊ะบูชาด้านหน้ามีรูปปั้นขงจื้อและปราชญ์จีนอีกสองท่าน ด้านซ้ายของแท่นบูชาใหญ่ก็มีเทวรูปพระนารายณ์แปดกร ประดิษฐานอยู่ มองลงมาทางทิศตะวันตกของวิหารจะเห็นเจดีย์ใหญ่อันเป็นที่บรรจุพระอัฐิธาตุของพระเจ้าฟ้างหยด

พระที่นั่งโนโปลาเยนที่ 3 พระที่นั่งองค์หลังนี้เพิ่งผ่านการบูรณะจากอาสาสมัครฝรั่งเศสโดยใช้เงินของฝรั่งเศสเอง เดิมเป็นตำหนักที่จักรพรรดินโปเลียนที่ 3 สร้างประทานแด่จักรพรรดินีเออเซนี ต่อมาองค์จักรพรรดินีมีรับสั่ง ให้รื้อถอดออกเป็นชิ้นๆ ส่งลงเรือมาประกอบขึ้นใหม่เป็นของขวัญถวายแด่สมเด็จพระนโรดมที่กรุงพนมเปญในทศวรรษที่ 1870

ส่วนทางด้านตะวันตกเฉียงเหนือของเขตพระราชวังหลวง เป็นเขตพระราชฐาน ที่ประทับของสมเด็จพระสีหนุ ส่วนทางด้านใต้ของพระราชวังหลวง มีหมู่อาคารพระคลังหลวง พระที่นั่งโกชนิสภา สำหรับพระราชทานเลี้ยง

6.วัดอุณาโลม (Wat Unalom)

วัดที่เก่าแก่และน่าสนใจ ได้แก่ วัดอุณาโลม เป็นศูนย์กลางคณะสงฆ์ของกัมพูชาและเป็นวัดที่สำคัญที่สุดในกรุงพนมเปญ ตั้งอยู่ทางด้านหลังสโมสรนักข่าวต่างประเทศแห่งกัมพูชา ก่อตั้งขึ้นในปี 1443 หรือราวศตวรรษที่ 15 เคยได้รับความเสียหายจากการทำลายล้างพระศาสนาของพวกเขมรแดงอย่างหนัก แต่ก็ได้รับการฟื้นฟูขึ้นอย่างรวดเร็ว ในวัดมีพระพุทธรูปเก่าแก่ประดิษฐานอยู่หลายองค์ ส่วนใหญ่ถูกเขมรแดงทุบทำลายจนแตกหัก แต่ได้นำมาประกอบขึ้นใหม่ ส่วนรูปปั้นสมเด็จพระฮวินตาล สมเด็จพระสังฆราชผู้สันติพิทักษ์ด้วยน้ำมือของพวกเขมรแดงในสมัยที่พอลพตครองอำนาจนั้น พบอยู่กลางแม่น้ำโขง และได้กลับมาตั้งไว้ที่วัดหลังรัฐบาลเขมรแดงถูกล้มล้าง

นอกจากนี้ยังมีสถานที่สำคัญ เมืองสำคัญ สถานที่ท่องเที่ยวอีกมากมายในราชอาณาจักรกัมพูชา ที่น่าสนใจ และพร้อมที่จะต้อนรับนักท่องเที่ยวจากประเทศสมาชิกอาเซียน และทั่วโลก โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวไทยสามารถเดินทางเข้าสู่ประเทศเพื่อนบ้านอย่างกัมพูชา พอสรุปดังนี้

8.การเดินทางไปประเทศกัมพูชา

นอกจากการเข้าออกทางท่าอากาศยานนานาชาติทั้งสองแห่ง กับท่าเรือนานาชาติของกัมพูชาที่กล่าวข้างต้นแล้วยังสามารถใช้จุดผ่านแดนถาวรระหว่างประเทศไทยกับกัมพูชาที่เปิดบริการตั้งแต่ 07.00–20.00 น. ทุกวัน รวม 6 จุด ได้แก่

1. จังหวัดศรีสะเกษ อำเภอภูสิงห์ ช่องสะงำ-ช่องจอม อ. อันลองเวง จ.อุดรธานี
2. จังหวัดสุรินทร์ อำเภอกาบเชิง ช่องจอม-ช่องโอรส์เมียด อ.ลำโรง จ.อุดรธานี
3. จังหวัดสระแก้ว อำเภออรัญประเทศ บ้านคลองลึก-ช่องปอยเปต อ.โอโงรว จ.บันเตียเมียนเซย
4. จังหวัดจันทบุรี อำเภอโป่งน้ำร้อน บ้านแหลม-ช่องพนมพริก อ.กำเรียง จ.พระตะบอง
5. จังหวัดจันทบุรี อำเภอโป่งน้ำร้อน บ้านผักกาด-ช่องบ้านพรหม อ.ศาลากราว กรุงไพลิน
6. จังหวัดตราด อำเภอคลองใหญ่ บ้านหาดเล็ก-ช่องจามเยียม อ.มณฑลสีมา จ.เกาะกง

ทั้งนี้ นอกจากผู้ถือหนังสือเดินทาง (Passport) และมีการตรวจตราหรือ VISA เรียบร้อยแล้ว สามารถเดินทางผ่านเข้าออกด่านถาวรดังกล่าวตามเวลาทำการ ประชาชนที่อยู่ตามชายแดนสามารถขอทำบัตรผ่านแดนจากหน่วยงานปกครองในท้องถิ่น (เปรียบเสมือนหนังสือเดินทางเฉพาะท้องถิ่น) ซึ่งจะสามารถใช้เดินทางได้ไกลถึงจังหวัดที่ถัดจากจังหวัดที่อยู่ติดกับภูมิลาเนาของตน โดยแต่ละครั้งจะสามารถอยู่พำนักได้ไม่เกิน 7 วัน

นอกจากจุดผ่านแดนถาวรข้างต้นแล้ว ไทยและกัมพูชายังได้ตกลงเปิดจุดผ่อนปรน เพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับประชาชนที่อยู่อาศัยในจังหวัดชายแดนที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้าน สามารถเดินทางข้ามไปมาหาสู่ระหว่างกันได้อีก 8 แห่ง ประกอบด้วยจังหวัดอุบลราชธานี 1 แห่ง จ.สระแก้ว 3 แห่ง จ.จันทบุรี 3 แห่ง และ จ.ตราด 1 แห่ง

9.การเข้าเป็นสมาชิกของอาเซียน

แม้กัมพูชาได้ประกาศเจตนารมณ์ที่จะสมัครเข้าเป็นสมาชิกอาเซียนและยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิกตั้งแต่ปี พ.ศ.2539 แต่เหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองในกัมพูชาอย่างรุนแรง ทำให้ประเทศสมาชิกอาเซียนต้องทบทวนปัญหาดังกล่าว และเลื่อนการรับกัมพูชาเข้าเป็นสมาชิกออกไป จนท้ายที่สุดประเทศกัมพูชาได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียนลำดับที่ 10 เมื่อวันที่ 30

เมษายน พ.ศ. 2542 นอกจากนี้กัมพูชา เป็นเจ้าภาพการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 20 ณ กรุงพนมเปญ ในปี พ.ศ. 2555 และเป็นเจ้าภาพจัดการฉลองอาเซียนครบรอบ 45 ปีด้วย

10.ข้อควรรู้ “ขอม ไม่ใช่เขมร”

ขอม เป็นชื่อทางวัฒนธรรม ไม่ใช่ชื่อชนชาติ หมายถึงคนกลุ่มหนึ่งที่อยู่บริเวณลุ่มน้ำเจ้าพระยานับถือนินดูหรือพุทธมหายาน ทางใต้ของแคว้นสุโขทัย อาจจะหมายถึงพวก ละโว้ (ลพบุรี) เอกสารทางล้านนา เช่น จารึกและตำนานต่างๆ ล้วนระบุสอดคล้องกันว่าขอมคือ พวกที่อยู่ทางใต้ของล้านนา เนื่องจากคำว่า ขอม สันนิษฐานว่ามาจากคำว่า “เขมร”+“กรอม” (ที่แปลว่าใต้) พูดเร็วๆ กลายเป็น “ขอม”พวกนี้ตัดผมเกรียน และนุ่งโจงกระเบน กินข้าวเจ้า ฯลฯ แคว้นละโว้มีชื่อในตำนาน และพงศาวดารว่า “กัมโพช” เลียนอย่างชื่อ “กัมพูชา” ของเขมร นับถือนินดูและพุทธมหายาน พล.ต.ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช เคยเขียนอธิบายไว้ว่า ขอมเป็นพวกนับถือนินดูหรือพุทธมหายาน ใครเข้าใจผิดเป็นนินดูหรือพุทธมหายาน เป็นได้ชื่อว่า ขอมทั้งหมด ขอมไม่ใช่ชื่อชนชาติ เพราะไม่มีชนชาติขอม แต่เป็นชื่อทางวัฒนธรรม เช่นเดียวกับ “สยาม”

กิตติกรรมประกาศ/Acknowledgment

ในการจัดกิจกรรมการบูรณาการความรู้สู่อาเซียนครั้งนี้ ขอขอบคุณ บ.รางวัลทัวร์ กรุ๊ปจำกัด ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่อนุญาตให้เดินทางไปครั้งนี้ ขอขอบคุณผู้ใหญ่ใจดีที่เอื้อเฟื้อข้อมูล อาทิ รศ.ประยูรย์ ทรงศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี อ.วุฒิ แสงสว่าง อ.พนม หนูไพโรจน์ ดร.อรุณ ไชยนิทย์ และเจ้าหน้าที่เอกอัครราชทูตประจำประเทศไทย ร้านอาหารไทย และที่สำคัญ อ.ภาคพันธ์ ศาลาทอง คณบดีคณะศิลปศาสตร์ อ.ระวีวรรณ ธรณี อ.ประยูทธ เทียมสุข ที่ทำให้กิจกรรมครั้งนี้ประสบความสำเร็จ ผู้เขียนขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

คุณลิขิต : นายประยูทธ เทียมสุข

ภาพกิจกรรมบันทึกการเล่าเรื่อง

กิจกรรมถ่ายทอดความรู้ : ชุมชนนักปฏิบัติ (CoP) กลุ่ม ชุมชนคนวิชาการ

เรื่อง เสน่ห์อาเซียน ตอน เยือนถิ่นกัมพูชา

วันที่ 12 เดือน กันยายน พ.ศ.2556

(1.การจัดการเรียนการสอนเพื่อบูรณาการความรู้สู่อาเซียน

3.เทคนิคการปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์เพื่อตอบสนองต่อยุทธศาสตร์และพันธกิจของคณะฯ ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน)

วันพฤหัสบดี ที่ 12 กันยายน 2556

ณ ห้องประชุมอภากร คณะศิลปศาสตร์ มทร.พระนคร

[illegible]

รายชื่อคณะกรรมการเครือข่ายการจัดการความรู้ภายในและภายนอกคณะศิลปศาสตร์

กิจกรรมชุมชนนักปฏิบัติ (CoP)

กลุ่ม ชุมชนคนวิชาการ

เรื่อง เสน่ห์อาเซียน ตอน เยือนถิ่นกัมพูชา

วันที่ 12 เดือน กันยายน พ.ศ.2556

คุณเอื้อ	นายภคพงษ์	ศาลาทอง	คณบดีคณะศิลปศาสตร์
คุณอำนวย	ดร.พรพิไล	เต็มสินสวัสดิ์	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย
คุณประสาน	นางระวีวรรณ	ธรรณี	
คุณกิจ	ผศ.ดร.ณรงค์	โพธิ์พฤษานันท์	
คุณลิขิต	นายประยุทธ	เทียมสุข	